

מסכת בכורות

פרק ג'

א. הלויקם בהמה מון הנקרי ואינו ידוע אם בכירה ואם לא בכירה, רבי ישמעאל אומר, עז בת שנטה ודי לכהן, מקאו ואילך ספק. רחל בת שמיים ודי לכהן, מקאו ואילך ספק. פרה וחמור בנות שליש ודי לכהן, מקאו ואילך ספק. אמר לו רבי עקיבא, אלו בולד בלבד בלהם נפטרת, היה כדבריך, אלא אמרו, סימנו הولد בהמה דקה, טנוף. ובגסה, שליא. ובאשה, שפיר ושליא. זה הכלל, כל שידוע شبכירה, אין כאן לכהן כלום. וכל שלא בכירה, הרי זה לכהן. אם ספק, יאכל במומו לבעים. רבי אליעזר בן יעקב אומר, בהמה גסה שאין שפוצה תררת דם, הרי זו תקבר, ונפטרת מון בכורה:

ב. רבנן שמעון בן גמליאל אומר, הלויקם בהמה מניקה מון הנקרי, אינו חושש שהוא של אחרית היה. נensus לתוכה עקרו וראה את המבכירות מניקות ואת שהוא מביבירות מניקות, אינו חושש שהוא בנה של זו בא לו אצל זו, או שהוא בנה של זו בא לו אצל זו:

ג. רבי יוסי בן משלם אומר, השוחט את הבכור, עוזשה מקום בקורפיין מכאן ומכאן ותולש השער, ובלבך שלא יזיננו מקוםמו. וכן התולש את השער לראות מקום המום:

ד. שער בכור בעל מום שנשר והגיהו בחלוץ ואחר כה שחתו, עקביא בן מהללאל מתייר, וחכמים אוסרין, דברי רבי יהודה. אמר רבי יוסי, לא בזה התייר עקביא, אלא בשער בכור בעל מום שנשר והגיהו בחלוץ ואחר כה מתי, בזה עקביא בן מהללאל מתייר, וחכמים אוסרין. הatzmar הגדבל ברכור, את שהוא נראה מן הגזה, מתר. ואת שאינו נראה מן הגזה, אסור: